

mentschefer under den nuværende Ordning ville kunne komme ind i Hæren, og da der — mener Fleertallet — ikke er stæet nogen Undtagelse for disse Mænds Vedkommende, saa er der heller ingen Grund til at gjøre Undtagelse for de Geistlige. Dette er, saavidt jeg har opfattet Fleertallet, omtrent den Maade, hvorpaa det søger at motivere sit Forslag. Dette Forslag kan Mindretallet ikke tiltræde. Hvad først det angaaer, at der er enkelte Statsembedsmænd, som man da ogsaa kunde ønske fritagne, saa vil det lettelig sees, at vi — til Held for Zi- nantferne — ikke have hverken Amtmænd eller Departementschefer saaledes i tusindvis, som vi have Præsterne, men at de nævnte Embeds- classer indbefatter ganske faa Individier; og hvis det skulde træffe sig, at en Enkelt af dem under en Krig kom ind i Hæren, saa vilde man nok vide at anvende hans Kræfter til Hæ- rens Bedste i den Stilling, hvori han var. En Amtmand vilde saaledes kunne gjøre langt større Nytte i Krigen ved at tage sig af Hæ- rens Bedste i sit Amt, istedetfor at være Com- battant eller Militairarbejder; og noget Sig- nende kan siges om en Departementschef, f. Ex. i Justitsministeriet, idet han ganske anderledes vilde kunne gavne Hæren ved at henlede Justitsembedsmændenes og Retsbe- tjentenes Opmærksomhed paa, hvad der kan være at varetage til Gavn for Hæren, end ved at gjøre Tjeneste som Menig. Men noget anderledes forholder det sig med Præsterne. Der er, saavidt jeg mindes, c. 1,000 Præster her i Landet. Man er jo, og det med Rette, begyndt at komme ind paa den Vej, at ansætte Embedsmændene i deres fulde kraftige Alder, altsaa imellem 30 og 40 Aar, og hvis det tør antages, at det i Fremtiden vil være den Alder, hvori de fleste Præster ville blive ansatte, vil omtrent en Femtedeel af Præsterne være i Hæren, med andre Ord, der vil blive 200 Præster, som kunne komme til at gjøre Tjeneste i Krigstid enten som Combattanter eller Militairarbejdere. De Herrer ville nemlig erindre, at de fleste Geistlige, som have tilbragt deres Ungdom med at studere, i Almindelighed have seet sig nødfagede til, for at faae Examen, at tage Udfættelse til deres 25de Mars Rægds- rullealder, saa at de først komme ind i Linien

i 26 Mars Alderen, og, da de jo skulle staae i Hæren i 16 Aar, ville de altsaa først træde ud i deres 42de Aar. Det vil altsaa sees, at det er ikke alene noget Tankeexperiment, at Forholdet kan stille sig saaledes, at en Femte- deel af Geistligheden vil komme til at staae i Hæren. Men vi kunne gjerne gaae ned til en Tiendedeel; selv det vil være tilstrækkeligt til at vise, hvor uheldigt det vilde være at tage de geistlige Embedsmænd ind under Hæren. Hvorledes har man nu tænkt sig, at disse Mænd skulde anvendes? De fleste Studerende have, som bekjendt, et kort Syn; deres Helbred har ofte lidt af det stillestående Liv. Der er Sandsynlighed, ja, der er Visshed for, at Største- delen af disse Mænd ville komme til at tilhøre Militairarbejderclassen. Hvorledes vil man nu anvende disse Mænd, naar man vil tage den Ting alvorligt? Dette er ganske vist vanskeligt, naar man skal omtale hvilken deres rette Plads skulde være, naar man vil nævne Exempler paa, hvorledes man kunde anvende dem (Fenger: De kunne anvendes som Sygepassere!). Som Sygepassere, siger det ærede Medlem. Ja, det kunde være ganske heldigt at have nogle enkelte Geistlige paa Bazaretherne til at trøste de Syge; men jeg troer ikke, de vilde være vel stilkede til at forbinde deres Saar, vende dem i Senge o. s. v., kort, gjøre de Ting, som kunne foresalde paa en Sygestue. Man vil maastee fordi en Deel Præster have Aving og holde Heste, foreslaae at anvende dem som Hestepassere, men det turde dog være mindre hensigtsmæssigt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) hen- lebede forleden Opmærksomheden paa en Tanke, som i og for sig maastee kan være rigtig, nem- lig at man tildeels kunde rekruttere Forplei- ningscorpset af Militairarbejderclassen. Har man maastee tænkt sig de Geistlige som Me- nige i Forpleiningscorpset? Mener man, at det vilde være heldigt, om disse Mænd fik en væsentlig Andeel i at pakte Magasinerne og transportere dem bort; det troer jeg ikke. Jeg antager iøvrigt ikke, at man nogenstunde kunde tænke sig en Regjering her i Landet, som vilde gaae ind paa, at Præsterne saaledes gjorde Tjeneste som Militairarbejdere. Nei, hvis Re- gjeringen var absolut nødt til at benytte disse